„Gazeta Lwowska" z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 15 złr. 60 c., na kwartał 3 złr. 90 c., na miesiąc 1 złr. 30 c. Miejscowa na rok 12 zl. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej insercyi 30 cent.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Ner. 93. Sobota 20. Kwietnia 1867. Rok wydania 57.

Telegram Gazety Lwowskiej.

Paryż, 19. kwietnia. Dzisiejszy „Etendard" zaprzecza wiadomości o wysłaniu noty gabinetu francuskiego do Prus; między Paryżem a Berlinem nie toczą się bezpośrednio rokowania. „Etendard" zaprzecza wiadomości o powołaniu rezerwy. „Memorial diplomatique" zawiera telegram z Berlina potwierdzający, że Prusy w żaden sposób nie ustąpią z Luxemburga. „France" konstatuje, że niema autentycznych doniesień o postawie Prus, i dodaje. że sądząc z faktów i z tonu dzienników niemieckich sytuacya zdaje się być naprężona.

Część urzędowa.

Reprezentacya gminy miasta Halicza ustanowiła stypendyum w rocznej kwocie 80 złr. wal. austr. dla pochodzącego z Halicza młodzieńca, kształcącego się w wyższych szkołach publicznych.

Fundacya ta nosić ma nazwę „stypendyum Agenora hrabi Gołuchowskiego". a rozdawnictwo tegoż stypendyum przysłużać będzie Jego Excelencyi Jaśnie Wielmożnemu Agenorowi hrabi Gołuchowskiemu ces. król. Namiestnikowi w Galicyi, i przejść ma po najdłuższem życiu Jego Excelencyi do rady gminnej miasta Halicza.

Lwów dnia 29. marca 1867.

Stypendyum w kwocie rocznej 63 złr. utworzone przez mieszkańców byłego obwodu Brzeżańskiego na wieczną pamiątkę zaślubin Jego c. k. Apostolskiej Mości Franciszka Józefa I. zostało nadane w roku szkolnym 1866/7 Karolowi Kowalskiemu. uczniowi VIII. klasy gymnazyum Brzeżańskiego.

Z c. k. galic. Namiestnictwa.

Lwów dnia 11. kwietnia 1867.

C. k. wyższy sąd krajowy Lwowski mianował aktuaryusza sądu powiatowego w Brzeżanach Wiktora Strzeleckiego prowizorycznie adjunktem sądowym w Janowie.

Jego c. k. Apostolska Mość najwyższem postanowieniem z d. 25. marca b. r. raczył najmiłościwiej polecić, żeby naczelnikowi obwodowemu i radcy namiestnictwa Janowi Balko, przy sposobności przeniesienia go w stały stan spoczynku wyrażone zostało najwyższe zadowolenie z jego wieloletnich, wiernych i pożytecznych usług.

Jego c. k. Apost. Mość najwyższem postanowieniem z d. 14. kwietnia b. r. raczył najmiłościwiej polecić, aby radcy sądu krajowego lwowskiego Antoniemu Dzierzyńskiemu, przy sposobności przeniesienia go na własną prośbę w dobrze zasłużony stały stan spoczynku, wyrażonem zostało najwyższe uznanie jego wieloletnich gorliwych i wiernych usług.

Ministeryum wyznań i oświecenia publicznego mianowało suplenta przy c. k. gymnazyum Franciszka Józefa we Lwowie. Karola Benoni rzeczywistym nauczycielem przy c. k. niższej szkole realnej w Tarnopolu.

Dnia 17go b. m. wyszedł z c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu i rozesłany został XXVI. zeszyt dziennika ustaw państwa. Zeszyt ten zawiera:

Nr. 66. Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 13. kwietnia 1867 z wykazem monet wybitych w r. 1866 w myśl najwyższego patentu z 19. września 1867.

Część nieurzędowa.

O przygotowaniach do koronacyi donoszą następujące szczegóły: Najjaśn. Państwo przybędą do Budy na dwa tygodnie przed i zabawią tam dwa tygodnie po koronacyi. W jednym z dni przed koronacyą Najjaśn. Pan odbierze z rąk deputacyi krajowej dyplom inauguralny. Korona i insygnia koronacyjne będą przez dwa dni wystawione na widok publiczny. W wieczór przed koronacyą wszystkie dzwony Pesztu i Budy dzwonić będą przez godzinę. W dniu koronacyi będzie urządzona kosztem funduszów krajowych wielka uczta dla ludu, na którą przeznaczono 400 wiader wina. Miasta będą iluminowane tylko w dniu koronacyi. Następnego dnia będzie dany w sali redutowej wielki obiad na 900 osób. Jednocześnie we wszystkich dzielnicach miasta urządzone będą wielkie uczty dla obywateli miejskich. Tegoż dnia także odbędzie się w lasku miejskim na koszt gminy wielki festyn ludowy, a wieczór wspaniały pochód z wachlami.

W hotelu europejskim w Budzie wynajęto 50 pokoi dla ciała dyplomatycznego za cenę 25.000 złr. za dwa tygodnie.

„Wiener Abendpost" zamieściła artykuł następujący:

Wiedeńska „Presse" zamieściła artykuł o zewnętrznej polityce Austryi, zawierający wiele ostrych napadów. W artykule tym znajduje się ustęp następujący:

„Wszystko, co Austrya inicyatywą swą dopięła, streszcza się w wspólnem z Rosyą, Prusami i Włochami, samemi doświadczonemi przyjaciołmi naszych interesów, przemówienia za Kandyjczykami u Porty otomańskiej. Wzięliśmy udział w koncercie tych mocarstw, i żałować tylko wypada, że Turcya, dla której koncert ten był przeznaczony, uszy swoje przed nim zamknęła. Francya nie wzięła udziału w tej demonstracyi, ani Anglia. Nasze ministeryum spraw zewnętrznych tego tylko dopięło, iż Austryę odłączyło od najpewniejszych stronników oryentalnej jej polityki."

Gdyby „Presse" była sobie zadała pracę, poinformowania się w tej sprawie, to byłaby wiedziała, że Austrya, Rosya, Prusy i Włochy na wezwanie rządu francuskiego uczynił wspólny krok względem cesyi wyspy Kandyi. Propozycya ta wyszła jak wiadomo od rządu francuskiego, inne mocarstwa ją tylko poparły. Po takim dowodzie nieznajomości rzeczy, jaki nam „Presse" tu dała, zbijanie reszty artykułu byłoby zbytecznem."

Król pruski zamknął sesyę parlamentu północno-niemieckiego następującą mową tronową:

„Dostojni, szlachetni i szanowni panowie deputowani parlamentu północno-niemieckiego związku.

Z uczuciem szczerego zadowolenia widzę Was Panowie zgromadzonych około mnie po ukończeniu ważnej czynności.

Spełniliście nadzieje, które niedawno wynurzyłem na tem miejscu w imieniu rządów związkowych. Z patryotyczną gorliwością pojęliście wielkość Waszego zadania. i z zaparciem się siebie samych. tylko cele wspólne mieliście na uwadze. Dlatego powiodło się nam wznieść na silnej podstawie dzieło konstytucyi, której dalszy rozwój spokojnie przyszłości zostawić możemy.

Władzy związkowej przyznane zostały atrybucye niezbędne dla pomyślności i potęgi związku, ale też i dostateczne.

Pojedyńczym państwom zapewniono ich przyszłość, a spokojność ułatwi im wolny postęp we wszystkich kierunkach, w których odrębność i samodzielność rozwoju jest dopuszczalną i pożyteczną. Reprezentacyi ludu zapewniono w spełnieniu wielkiego narodowego zadania współudział odpowiedni duchowi istniejących konstytucyi krajowych i potrzebie rządów działania w porozumieniu z ludem niemieckim.

Wszyscy, cośmy się przyczynili do spełnienia dzieła narodowego, rządy sprzymierzone, równie jak reprezentacye ludowe poświęciliśmy z gotowością nasze zdania, nasze życzenia; uczyniliśmy to w przekonaniu, że ponosimy ofiary dla Niemiec, i że nasze zjednoczenie jest tego warte. To ogólne zachowanie się, zgoda i to przezwyciężanie zdań przeciwnych jest zarazem rękojmią dalszego pomyślnego rozwoju związku i spełnienia nadziei, które podzielają bracia nasi w południowych Niemczech.

Nadszedł czas, że nasza niemiecka ojczyzna swoją potęgą jest w stanie reprezentować swój pokój, swoje prawa i swoją godność. Poczucie narodowe w parlamencie tak podniośle wypowiedziane odezwało się silnie we wszystkich powiatach niemieckiej ojczyzny. Ale nie mniej całe Niemcy, ich rządy i lud zgadzają się na to, że odzyskana potęga narodowa przedewszystkiem ma stwierdzić swoje znaczenie w zabezpieczeniu błogosławieństw pokoju.

Czcigodni panowie! Wielkie dzieło, do którego powołała nas Opatrzność, jest na ukończeniu. Reprezentacye ludu państw pojedyńczych nie odmówią konstytucyjnego uznania temu, cośeie wspólnie z rządami zdziałali. Ten sam duch, który tu ułatwił zadanie i tam będzie kierował obradami.

Tak więc pierwszy parlament północno-niemieckiego związku kończy czynność swoją z wzniosłem przeświadczeniem. że towarzyszy mu wdzięczność ojczyzny, i że dzieło, które wzniósł. rozwijać się będzie pod boską opieką dla nas i dla przyszłych pokoleń. Oby Bóg pobłogosławił nas wszystkich i naszę drogą ojczyznę."

Uchwała parlamentu, przez którą przywrócono znowu pierwiastkowe brzmienie projektu rządowego w kwestyi dyet dla posłów do parlamentu związku północno-niemieckiego, tak była niespodziewaną, że berlińskie gazety więcej liberalne wcale sobie wytłumaczyć nie umieją, jak ci sami posłowie, którzy dopiero przed kilku tygodniami głosowali za przyznaniem dyet posłom, wczoraj, po orzeczeniu hr. Bismarka, że rządy zjednoczone na uchwałę odnośną przystać nie mogą, oświadczyć się mogli za poprawką posła Arnima, przywracającą pierwiastkowy projekt rządowy. Odmówienie dyet posłom do parlamentu miało być wyraźnem życzeniem Króla Wilhelma. Niektóre gazety utrzymują nawet, że gdyby kwestya co do dyet była na posiedzeniu parlamentu przeszła w myśl pierwotnej uchwały, parlament północno-niemiecki byłby rozwiązany a związek istniałby tymczasowo bez parlamentu.

Na posiedzeniu parlamentu północno-niemieckiego dnia 16. kwietnia toczyły się obrady końcowe nad artykułem 60 projektu do konstytucyi. (Liczba wojsk związkowych w czasie pokoju oznacza się aż do 31. grudnia 1871 na jeden procent ludności z roku 1867, i dostawianą będzie pro rata przez pojedyńcze państwa związkowe. W późniejszych czasach ustanawianą będzie liczba wojska w pokoju na drodze prawodawstwa związkowego). Marszałek zwraca uwagę, że rozprawy nad tym paragrafem prowadzone być powinny razem z artykułem 62 (225 tal. na żołnierza dostarczane będą do dyspozycyi naczelnemu wodzowi związkowemu aż do 31. grudnia 1871), ponieważ tak artykuły jak i poprawki do nich wniesione stoją ze sobą w wewnętrznym związku. Do art. 60 podał hr. Stolberg (popierany przez Wagnera, Blanckenburga, hr. Eulenburga itd., wniosek: 1) zamiast ostatniego zdania przyjąć następujące: „W późniejszym czasie liczba wojska w czasie pokoju oznaczana będzie przez prawo związkowe, aż do wydania tego rozporządzenia pozostają od roku do roku powyższe postanowienia:" 2) w artykule 62 zamiast wyrazów: „aż do 31. grudnia 1871", zamieście: „aż do wydania prawa." Posłowie książę na Ujeździe i Benningsen wnoszą, ażeby parlament zechciał uchwalić, dodać do artykułu 62 uchwał konstytucyjnych następujący dodatek: Po dniu 31. grudnia 1871 powinny składki pojedyńczych państw związkowych do kasy związkowej wpływać. Dla obliczenia tychże będzie liczba wojska w czasie pokoju tymczasowo ustanowiona. Przy ustanawianiu wojskowego budżetu rozchodowego zatrzymaną będzie na podstawie niniejszej konstytucyi prawnie istniejąca organizacya wojska związkowego. Wniosek ten poparty został przez 114 członków. Prezes komisarzy związkowych hr. Bismarck oświadcza, że rządy zgadzają się na poprawkę posła hr. Stolberga. Przy głosowaniu imien-

nem odrzucono poprawkę hr. Stolberga 167 głosami przeciwko 110, a artykuł 60 przyjęto w brzmieniu, w jakiem wyszedł z obrad przedwstępnych, tak samo i artykuł 61. Natomiast do artykułu 62 przyjęto, pomimo oświadczenia hr. Bismarcka, że przyjęcie mogłoby zniweczyć całe dzieło konstytucyjne, 202 głosami przeciwko 80 poprawkę księcia na Ujeździe i Benningsena. Inne artykuły przyjęto we formie, w jakiej wyszły z obrad przedwstępnych. Marszałek zestawia zmiany, jakich projekt doznał przy końcowych obradach. Podczas drugiej połowy obrad zajęli miejsca w loży dworskiej książę następca tronu, książę Karol z dostojną swą małżonką, książę Albrecht (syn) i książę August wirtembergski. Przy ostatecznem imiennem głosowaniu nad całym projektem do konstytucyi, ze zmianami uchwalonemi, następujący posłowie byli niebecni: książę Czartoryski, Dekowski (Polacy), Ahlmann i Kryger (z północnego Szlezwiku), Rothschild, Alff-Becker, hr. Baudissin, Kleinsorgen, Knapp, dr. Rée, dr. Renning, dr. Schenck, w ogóle 12 posłów. Udział wzięło w głosowaniu 283 członków, z tych głosowało za projektem 230, przeciwko 53. Obecnych 11 posłów polskich oświadczyło się przeciwko projektowi. Marszałek dr. Simson ogłasza rezultat głosowania i dodaje: Projekt zatem do konstytucyi przyjęty został. Poseł Kantak zabrał głos do porządku dziennego: Po założeniu na posiedzeniu z dnia 18 marca protestu przeciwko kompetencyi zgromadzenia co do wcielenia dawniej polskich ziem do Związku północno-niemieckiego, po wypowiedzeniu pomimo to tego wcielenia przez przyjęcie projektu i po wyczerpnięciu z naszej strony wszelkich środków parlamentarnych przez głosowanie przeciwko całemu projektowi, ażeby przeszkodzić dopełnieniu tego aktu gwałtu, wypełniliśmy nasz obowiązek i składamy nasze mandaty. Marszałek dr. Simson (zwracając się do frakcyi polskiej): Przez złożenie pańskiego mandatu unikasz pan zarazem powołania go do porządku dziennego, któreby pana bez wątpienia spotkało za przedsięwzięcie dążące do napiętnowania uchwały wysokiej tej izby wyrazem „akt gwałtu.“ Czy to się panu udało, jest zupełnie inne pytanie. Mnie się zdaje, że nad protestem tym przejdzie historya tak samo do porządku dziennego, jak nad wszystkiemi innemi protestami przez panów złożonemi. (Huczne oklaski.)

Z nadgranicy polskiej piszą pod dniem 12go kwietnia: Podczas gdy u nas pomimo wojennych widoków żadnych przygotowań do wojny dostrzedz nie można, w pogranicznej Polsce a jak mówią i w Rosyi uzbrojenia iść mają na wielkie rozmiary. Nie tylko że wojska ciągle maszerują ku południowi i że od jutra większe jeszcze masy w tym kierunku maszerować mają, ale nadto pracują z największą gorliwością nad budową nowej warowni w Warszawie, której budowa w miesiącu lutym rozpoczęta została. Od kilku dni armują cytadelę warszawską nowemi gwintowanemi działami ciężkiego kalibru. Prócz tego wydano rozkaz żeby pomniejsze twierdze Modlin i Zamość podobnież uzbrojone zostały. Nie ulega żadnej wątpliwości, że Rosya gotuje się na wszelkie ewentualności i chociaż nie ma zamiaru wzięcia udziału w wojnie francusko-pruskiej, to jednak liczy na to iż wojna ta gdyby do niej przyjść miało, nastręczyłaby Rosyi pożądaną sposobność przeprowadzenia planów swych na bałkańskim półwyspie. Wojsko rosyjskie gotuje się do marszu na Szumlę i mówią, że wielkie powstanie chrześcian w Turcyi, które z dniem 1. maja nastąpić miało, do poźniejszego czasu odroczone zostało, w oczekiwaniu zawikłań na zachodzie.

Król portugalski dnia 1. maja oczekiwany jest w Paryżu.

Uzbrajania nieustające w największym rozmiarze i ciągłe negocyacye dyplomatyczne, oto cechy obecnej sytuacyi. Przygotowania w ministeryum wojny, jak mówią, postępują bez przerwy i pod dniem 12. kwietnia miała być zarządzona dostawa po 1500 par trzewików dla każdego pułku piechoty i po 500 par butów dla każdego pułku jazdy. Następnie donoszą że rezerwa zwołana już została wprawdzie nie do pułków lecz do zakładów. Z tej więc strony nic pocieszającego donieść nie można. Natomiast na polu dyplomatycznem rzeczy cokolwiek się rozjaśniają. Noty przez Francyę do Rosyi, Anglii i Austryi wystosowane, zrobiły na tych mocarstwach wrażenie. Rząd francuski poprzestaje na opowiedzeniu wypadków, na skonstatowaniu faktów, nie wysnuwając z nich żadnej konkluzyi, nie żądając ani wyjawienia zdań mocarstw ani ich pośrednictwa. Akt który wyszedł z francuskiej kancelaryi przez oschłe to wystawienie nabiera pewności i cechy silnego postanowienia, co zwróciło uwagę trzech gabinetów. Anglia, która po oświadczeniach lorda Stanleya, zdawała się zupełnie obojętną, zająć się teraz miała pośredniczeniem w sposób tak uderzający, iż to zadziwiło tak w Wiedniu jak i w Petersburgu. Teraz idzie o to czyli kombinacye na jakie zgodzą się trzy mocarstwa, tego będą rodzaju iż Francya i Prusy na nie przystaną. Na teraz pocieszającem jest to, iż między obiema przeciwnikami przyjść miało do utorowania bezpośrednich negocyacyi. W kołach urzędowych francuskich obwiniają ciągle hr. Bismarka, iż rząd francuski w zasadzkę wprowadził, rząd bowiem francuski działać miał z wiedzą ministra pruskiego. Tutejsi przyjaciele hr. Bismarka twierdzą, że zmianę podstawy ministra pruskiego łatwo wytłumaczyć niespodziewanym objawem opinii publicznej w Niemczech.

Minister wojny marszałek Niel, stojący jak wiadomo na czele stronnictwa wojny, nader jest czynny w przygotowaniu do wojny. Do dnia 1. maja mają być ukończone wszystkie przygotowania, tak iż trzeba będzie tylko zwołać rezerwę i skoncentrować wojsko. Marszałek Niel tak postępuje, iż zwołuje tylko urlopników a nie rezerwę, koni jeszcze nie zakupuje i tylko materyał wojenny w wschodniej Francyi gromadzi. Naturalną jest rzeczą iż marszałek unika wszelkiego rozgłosu. „Avenir national“ który donosił o uzbrojeniach, oskarżony został o szerzenie fałszywych wiadomości. Rozumie się samo przez się iż przygotowania ministra wojny nie są jeszcze wojną. Cesarz jeszcze nie postanowił wojować z Prusami. Część jednak osób, które Cesarza otaczają, spodziewa się, iż Cesarza do wojny nakłoni i że tak rzeczami pokieruje, iż z końcem maja wojna wybuchnie.

Dyplomacya nader jest czynna, negocyacye między Wiedniem, Berlinem, Paryżem, Londynem i Petersburgiem, prowadzą się z gorączkowym pospiechem; ma być nadzieja, iż wkrótce pokaże się pozytywny rezultat negocyacyi. Anglia, jak mówią, w zasadzie zgadza się na propozycye p. Beusta, i w ogóle stara się wszelkiemi środkami żeby zapobiedz zatargom, które według wszelkiego podobieństwa do prawdy, byłyby zatargami na morzu. Bo Francya głównie zwróciła baczność swoję na operacye morskie, co przy żwawych obrotach między Anglią a portami niemieckiemi, handlowi angielskiemu ogromne by szkody wyrządziło.

„Liberté“ groźny znowu dziś zamieszcza artykuł przeciw Prusom; Emil Girardin wskazuje na „czworobok fortec pruskich“, — Luxemburg, Koblencyę, Sarlouis i Moguncyę — i malując jaskrawemi barwami grożące ztąd dla Francyi niebezpieczeństwo, radzi i wojska z Algieru powołać do kraju, jak rząd mexykańską i rzymską wycofał armię, i wszystkie zebrać siły, aby wydrzeć „w r. 1867 ten czworobok pruski, jak Włochy w r. 1866 Austryakom ich czworobok wydarły.“ O mniemanych zaborczych zamiarach Prus piszą także do „Journal des Debats“, że hrabia Bismark zamyśla zagarnąć ujścia Renu i rzeki Maas a zarazem i kolonie holenderskie. Do „Norda“ piszą z Paryża, że rząd Cesarza Napoleona z najwyższem zadowoleniem powitał zmianę ministerstwa włoskiego i przyjście do steru Ratazzego, i że na zmianie tej daleko sięgające opiera plany. Tenże korespondent wspomina o nader ożywionych ostatniemi czasy stosunkach pomiędzy gabinetem tuilerskim a wiedeńskim, dodając zarazem, że toczące się pomiędzy obu dworami rokowania głęboką są osłonione tajemnicą.

Komisya, której poruczono obradować nad reorganizacyą lazaretów polowych, zgodziła się na następujące postanowienia: W miejsce lekkich lazaretów polowych urządzone być mają na przyszłość oddziały sanitarne, które postępować będą tuż za armią; każdy korpus otrzyma podobnych oddziałów 12, każdy po 100 łóżek. Oddziały pomienione pozostają w czasie bitwy w bezpośredniem pobliżu placu boju. Gdyby do pomieszczenia chorych nie miało być miejsca, natenczas po bokach oddziału mają być ustanowione baraki, z trzech stron zamknięte, z czwartej zaś zaopatrzone zasłonami. Ranni pozostaną tak długo w owych lazaretach, dopóki nie przyjdą o tyle do zdrowia, że będą mogli być przeniesieni do ciężkich lazaretów polowych lub rezerwowych.

„Monitor“ donosi, że podatki niestałe wynosiły w pierwszych trzech miesiącach b. r. 293,886.000 fr., w pierwszym kwartale roku przeszłego wynosiły 301,324.000 fr., w tym roku więc zmniejszyły się o 7.438.000 fr.

Ciało prawodawcze przyjęło bez żadnej dyskusyi 147 głosami przeciw 24 projekt do prawa, przyznający Lamartinowi dotacyę nie mogącą być alienowaną 500.000 franków. Ciało prawodawcze skończyło następnie rozprawy nad prawem municypalnem, lecz nie głosowało nad jego całością, ponieważ §. 22., według którego prefekt departamentu jest zarazem prefektem policyi w miastach mających więcej niż 40.000 mieszkańców, do komisyi odesłany został.

„Gazetta di Firenze“ zwykle co do spraw rzymskich dobrze poinformowana, zapewnia, iż władze rzymskie wielce są zatrwożone w skutek proklamacyi Garibaldego, wzywającej do uformowania „Centrum rewolucyjnego.“ Znaczny oddział wojska odebrał rozkaz gotowości do marszu, dla pomaszerowania ewentualnie nad granicę. Rząd rzymski także się obawia, iż ustąpienie ministeryum Ricasolego zaszkodzi negocyacyom z rządem włoskim w toku będącym, że gabinet florencki okaże się w ogóle mniej skłonnym do ustępstw.

Tak zwane „Centrum emigracyi rzymskiej“ zresztą od owej proklamacyi Garibaldego nie próżnowało; ogłosiło proklamacyę z Florencyi dn. 10. kwietnia datowaną, w której oświadcza, iż wypełni misyę daną mu od Garibaldego, że głównie starać się będzie o przerobienie Rzymu na stolicę Włoch. Dodano jednak, że inicyatywa powstania musi wyjść od Rzymian samych, żeby Włochy nie były skompromitowane w międzynarodowych swych interesach. Proklamacya w końcu dodaje, iż dla poparcia powyższego celu mają być zaprowadzone filie we wszystkich miejscach, gdzie się większa liczba rzymskich emigrantów znajduje, gwoli dopięcia jednolitego kierunku i działania.

Przeciwko tym usiłowaniom protestuje znowu rzymski narodowy komitet, nazywając plan Centrum rewolucyjnego dążeniem do wywołania rozdwojenia i niezgody w liberalnych siłach kraju.

Jak „Nuova Roma“ w Neapolu wychodząca donosi, rząd włoski zawarł kontrakt o dostawę 300.000 karabinów Chassepot.

Kronika.

(W lwowskim szpitalu powszechnym) było z końcem lutego 1867 r. chorych 820, w miesiącu marcu przybyło 815, było więc wszystkich w marcu 1635, z których wyzdrowiało 717, nie wyleczonych wydalono 13, zmarło 95, ubyło zatem 825, pozostało zaś z końcem marca w dalszej kuracyi 810. Najmniej chorych było 27. marca (801 głów), średnio 2. marca (844 głów), najwięcej 15. marca (864 głów). Stosunek uzdrowienia jest 44.56%, stosunek śmiertelności 5.81%.

(Samobójstwo.) Daniel Bogdanowicz, kwieskowany kancelista powiatowy z Winnik, żonaty, ojciec kilkorga dzieci, odebrał sobie życie dnia 19go b. m. w nocy wystrzałem z pistoletu.

(Dar.) Ksiądz Dominik Bařącz, proboszcz obrz. łac. i kanonik z Łyśca darował urzędowi powiatowemu w Bohorodczanach portret olejny Najjaśniejszego Pana.

(Nieszczęsne wypadki.) Mordko Schaller, urlopnik, wpadł przez własną nieostrożność dnia 15go b. m. do szybu naftowego w Borysławiu i poniósł śmierć. — Axena Jurjon, 14 lat licząca z Koszyłowic, w powiecie Czortkowskim, zasypaną została dnia 16go b. m. przy kopaniu gliny, i wydobyto ją bez życia.

(Pożary.) W Zwięczycy, w powiecie Rzeszowskim, dnia 22go z. m. spaliły się dworskie budynki gospodarskie. Szkoda wynosi 5000 złr. Ogień miał być podłożony. — Tamże dnia 6go b. m. spaliła się karczma z 5 sz. bydła. Szkoda wynosi 600 złr. Ogień miał być podłożony. — W Tarnowie na przedmieściu dnia 1go b. m. w nocy spaliła się karczma małej wartości. Ogień był podłożony.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

R. Lwów, 18. kwietnia. (Sprawozdanie tygodniowe.) W ostatnich ośmiu dniach mieliśmy niezwykłe zimno, dziś spadł śnieg, który jednak taje. Uprawa pól odwleka się znowu.

Handel towarowy ożywia się przez dowóz towarów wiosennych, manufaktów i towarów wełnianych zwłaszcza z Berna, przeznaczonych do Galicyi, Bukowiny i księstw naddunajskich. Dowóz towarów kolonialnych także był znaczniejszy z powodu nadchodzących świąt. Ciągle jeszcze przechodzą tędy znaczne transporta cukru surowego z Rosyi przeznaczone do północno rosyjskich rafineryi i wywożone ztąd przez Granicę. Wywóz jaj galicyjskich do Niemiec północnych a mianowicie do Wrocławia, Berlina i Hamburga przybiera coraz większe rozmiary do czego przyczynia się także niezwykła wysokość agio na srebrze. Wywóz jaj z Krakowa obliczają na 3000 cetn.

z opakowaniem. Wywóz wełny i innych produktów bydlęcych do Prus utrudniają ciągle jeszcze obowiązujące przepisy z powodu zarazy. Spirytusu odchodzi ze Lwowa tygodniowo około 3000 cetn. powiększej części do Austryi i Morawii.

Handel zbożowy ożywił się w całej Galicyi w skutek podniesienia się agio na srebrze i wielkiego popytu z targowic niemieckich. Komisanci Lwowscy zakupują zboże na targowicach południowo-wschodnich i to było powodem, że kolej lwowsko-czerniowiecka w ostatnich 8 dniach z powodu nadzwyczajnego dowozu nie mogła dla braku wagonów odstawić niezłocznie transportu jej powierzone. Pszenicę poszukiwali kupcy z Manheimu i Wrocławia, mianowicie gatunki cięższe, i płacili korzec 170 ℔ po 10 złr. 50 do 70 c., pośledniejsze gatunki po 10 złr. 15 do 25 c. Na żyto był odbyt do Wrocławia pomniejsze partye sprzedano do Morawii i płacono gatunki 160 ℔ po 6 złr. 30 do 50 c. Na jęczmień nie ma popytu dla braku celniejszych gatunków. Owsa bardzo wiele zakupili kupcy rosyjscy na granicy po wyższych cenach, rzekomo na rachunek rządu rosyjskiego, najwięcej na granicy obwodu rzeszowskiego. Posłano także pewną ilość owsa do Bytomia dla kolei końskiej i do Wrocławia, a pomniejsze partye do Oświęcima i do Morawii. Loco Lwów płacono gatunki 100 ℔ po 2 złr. 80 c.

Na targowicach zamiejscowych były ceny następujące: Dębica pszenica 170 ℔ 10 złr. 25 c., jęczmień 141 ℔ 6 złr. 25 c., popyt znaczny ale dowóz słaby, żyto 160 ℔ 7 złr. 50 c., popyt ożywiony, owies 100 ℔ 3 złr. 50 złr., odbyt znaczny. Bochnia: pszenica 171 ℔ 12 złr., jęczmień 139 ℔ 6 złr. 30 c., żyto 160 ℔ 8 złr. 15 c., owies 99 ℔ 3 złr. 75 c., odbyt największy na owies, ale skupują także pszenicę i żyto chociaż po wyższych cenach. Tarnów: pszenica 170 ℔ 11 złr. 50 do 75 c., żyto 160 ℔ 7 złr. 90 c. do 8 złr., jęczmień 140 ℔ 6 złr. 30 do 40 c., owies 98 ℔ 3 złr. 40 do 50 c., handel ożywiony, największy odbyt na owies i pszenicę. Sędziszów: pszenica 170 ℔ 10 złr. 30 c., żyto 160 ℔ 6 złr. 95 c., jęczmień 142 ℔ 5 złr. 80 c., owies 99 ℔ 3 złr., na pszenicę, żyto i owies odbyt znaczny, na jęczmień brak odbytu, ceny idą w górę. Rzeszów: pszenica 170 ℔ 10 złr. 85 c., żyto 161 ℔ 7 złr. 60 c., jęczmień 139 ℔ 5 złr. 62 c., owies 100 ℔ 3 złr. 40 c. Na pszenicę odbyt do Prus, a na owies do Rosyi. Przemyśl: pszenica 170 złr. 10 złr. 70 c., jęczmień 140 ℔ 5 złr. 22 c., żyto 160 złr. 6 złr. 85 c., owies 99 ℔ 3 złr.

Bydła rzeźnego i opasowego wywieziono w tygodniu ubiegłym z Galicyi przez Kraków 1700 szt. po większej części do Florisdorfu a więc dla Wiednia.

W pierwszej połowie b. m. były następujące ceny zboża i innych artykułów na targach w miasteczkach:

	Miejsce targu: Wadowice zr.	c.	Brzesko zr.	c.	Krosno zr.	c.	Dukla zr.	c.	Przemyśl zr.	c.
	walutą austryacka									
Mec pszenicy	6	10	5	50	4	85	5	50	5	32
„ żyta	4	5	4	.	3	76	4	.	3	31
„ jęczmienia	3	62	3	50	2	85	3	20	2	48
„ owsa	2	.	1	75	1	76	1	60	1	57
„ hreczki	.	.	.	.	3	30	.	.	2	80
„ kukurudzy	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ ziemniaków	1	20	1	.	1	22	1	30	1	.
Cetnar siana	2	20	1	50	1	30	1	20	1	10
„ wełny	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ nas. koniczu	.	.	.	.	39	.	.	.	.	.
Sąg drzewa twardego	6	.	8		6	.	4	.	6	5
„ „ miękkiego	4	.	7	.	4	.	3	.	4	35
Funt mięsa wołowego	.	16	.	12	.	12	.	10	.	16
Mas okowity	1	20	.	60	.	60	.	55	.	70

Ostatnia poczta.

Peszt, 18. kwietnia. Dziennik urzędowy podaje najwyższe postanowienie mianujące arcybiskupa Haynalda arcybiskupem w Kalocsy.

Ateny, 13. kwietnia. Według ostatnich doniesień trwa ciągle powstanie na wyspie Kandyi i często wydarzają się pomniejsze potyczki. Do Aten przybyła groźna nota turecka, na którą Tricupis odpowiedział okólnikiem do posłów greckich. Król wyjeżdża dnia 24. kwietnia; zaręczyny jego z córką Wielkiego księcia Konstantego uważają za pewne. Izbie deputowanych złożony będzie projekt względem zaciągnienia pożyczki 25 milionów franków. Omer Basza przybył na wyspę Kandyę z 3000 ludzi.

Konstantynopol, 13. kwietnia. Poseł francuski radził rządowi tureckiemu oddanie floty tureckiej pod komendę angielską dla przestrzegania blokady wyspy Kandyi. — Plan reformy Moustiera radzi zaprowadzenie szkół prawa z językiem wykładowym tureckim i francuskim. Omer Basza miał skombinować operacye swoje z Husein Baszą i po stłumieniu powstania na wyspie Kandyi objąć ma dowództwo nad granicą Grecyi. Do Tessalii i Epiru idą 10 batalionów jako sukurs. — Rustem Bey w Florencyi mianowany został Musteszarem w ministeryum spraw zewnętrznych; miejsce jego w Florencyi zajmie Kalimaki Bey.

(Telegramy „Czasu.")

Wiedeń, 19. kwietnia. Dzisiejsza „Neue freie Presse" pisze: Cesarz przyjął podanie się ministra handlu do dymisyi; nadał mu wielką wstęgę orderu Leopolda i mianował dowódzcą eskadry przeznaczonej na wody wschodniej Azyi, tudzież pełnomocnym ministrem do zawarcia traktatów handlowych z Chinami, Japonią i Siamem. Szef sekcyi Weiss sprawuje zastępczo obowiązki ministra handlu.

Paryż, 18. kwietnia. Wszystkie dzienniki oceniają mowę tronową Króla pruskiego przy zamknięciu parlamentu w duchu nieprzychylnym pokojowi. „La France" mówi, że naprawdę pokój spoczywa w rękach Prus, nie dla tego jednak, aby Prusy nie mogły być zaczepionemi, lecz jeżeli uznają sprawiedliwość i prawa do koła siebie, to wtedy szanowane będą. „La France" dowiaduje się, że kroki przedsięwzięte ze strony Anglii względem pośrednictwa w sprawie luxemburgskiej, przyjęte były w Berlinie nieprzyjaźnie. Król Belgów wyjechał dziś do Berlina. „L'Etendard" zapewnia, że najserdeczniejsze panuje porozumienie między Francyą i Belgią, a stosunki między Rosyą i Austryą pod względem kwestyi luxemburgskiej, są również zadawalniające.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 19. kwietnia.

Hotel George: P. Smarzewski Fran., z Mrzanicy.

Hotel europejski: P. Załeski Stan., z Drohomyśla.

Hotel angielski: PP. Hr. Karnicki Teod., z Wołczuch. — Marmarosz Józef, z Karowa. — Obertyński Zdzisław, z Stronibab. — Mangold Józef, c. k. major, z Hoszan. — Madejski Mar., adwokat, z Przemyśla.

Hotel Krakowski: Scholtze Delfin, ces. ros. sekretarz policyi, z Dubna

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 19. kwietnia.

PP. Hr. Bielski Stan., do Rychcic. — Hr. Komorowski Wład., do Dziewiętnik. — Hr. Łączyński Edw., do Przemyśla. — Hr. Olizar. Erazm, do Kniaża. — Hr. Rey Stan., do Przyborowa. — Hr. Stecki Bol., do Środopolec. — Bobrowski Wład., do Tarnowa. — Dobczański Hen., do Krakowa. — Gruszecki Jan, do Wasylowa. — Jankowski Ludwik, do Borzykowa. — Kellermann Ant., do Tryńczy. — Obertyński Hen., do Ciełąża. — Obertyński Leop., do Stronibab. — Prek Tad., do Sielec. — Sahajdakowski Fran., do Zażaliniec. — Seredowski Wiktor, do Ostobuża. — Zawadzki Mich., do Bełzca. — Jahn Józef, c. k. porucznik, do Łowczy. — Saly Władysł., c. k. pułkownik, do Gródka. — Fargas Winc., c. k. podpułkownik, do Hruszowa. — Sperl Jan, c. k. porucznik, do Tarnopola.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 19. kwietnia.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	327.23	+ 0.6	76.8	zach. sł.	0
2. god. po poł.	326.89	+ 8.0	44.6	„ „	0
10. god. wiecz.	325.89	+ 5.6	75.3	„ „	4

Odpowiedzialny redaktor Adolf Rudyński.

Kurs Lwowski.

Dnia 19. kwietnia

		gotówką zł.	c.	towarem zł.	c.
Dukat holenderski	w. a.	6	18	6	27
Dukat cesarski	„	6	24	6	33
Półimperyał zł. rosyjski	„	10	80	10	95
Rubel srebrny rosyjski	„	2	00	2	08
„ papierowy rosyjski	„	1	71	1	73
Talar pruski	„	1	97	2	01
Polski kurant i pięciozłotówka	„	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	75	88	76	63
„ „ m. k. za 100 zł.	bez kuponów	79	68	80	43
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	66	63	67	38
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	67	75	68	50
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika		198	50	204	50
Akcye kolei lwowsko-czerniowieckiej		171	—	174	50

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 17. kwietnia

1. Dług publiczny.

A. Państwa. (Za 100 zł.)

	pien.	towar.
5% Pożyczki narod. z procentami od stycznia do lipca po 5%	68.75	68.85
od kwiet. do października po 5%	68.60	68.70
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	75.50	76 50
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki.) zwrotna w 37 latach po 5%	80 —	80.50
Metaliki po 5%	57.50	57.60
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	137.50	138 50
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	136.50	137.50
Przez. do wyl. z r. 1854	73.50	74.—
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	81.40	81 60
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	87.50	88 —
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr.	74 70	74 80
Renty Como po 42 lir. aust.	17.25.	17.75

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 złr.

	pien.	towar.
Niższej Austryi	—.—	87.—
Czech	88.—	—.—
Węgier	71.—	71 50
Galicyi	67.—	68 50
Siedmiogrodu	66.—	66.50
Bukowiny	66 —	66.50
Galic. pożyczki głod. z r. 1866 po 7%	98 —	98.75

2. Akcye.

	pien.	towar.
Banku narodowego	708.—	709.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	168.60	168.80
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	610.—	612.—
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	91.—	91.50
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1610.—	1615.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	197.60	197.70
Połud. kolei państ., po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	194.—	195.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	130.—	130.50
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	208 75	209 25
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.)	175.75	176.25
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	467.—	469.—

3. Listy zastawne.

(za 100 zł.)

	pien.	towar.
Banku narod. w w. a. przezn. do losowania po 5%	90.—	90.25
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	75.50	76.50
Węgier. Towar. ziemskie. po $5\frac{1}{2}$%	86.50	87.—
detto (renta) po 6%	—.—	—.—
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w sr.	104.—	105.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	91.50	92.—
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	89.—	90.—
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	98.—	98.50

5. Losy.

(za sztukę.)

	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	123.—	123.50
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	85.—	87.—
Poż. Tryc. po 100 zł. m. k.	112.—	115.—
„ „ po 50 zł. w. a.	51.—	52.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	25.—	26.—
Esterhazego po 40 zł. m. k.	85.—	90.—
Salma „ 40 „ „	30.—	31.—
Palfiego „ 40 „ „	24.—	25.—
Clarego „ 40 „ „	25.—	26.—
St. Genois „ 40 „ „	22.50	23.50
Windischgrätza 20 „ „	17.—	18.—
Waldsteina 20 „ „	20.50	21.50
Keglevicha „ 10 „ „	14.25	14.75
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	11.50	12.—

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol	111.25	111.50
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	110.50	110.75
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	110.60	110 60
Hamburg za 100 M. B.	98.10	98.25
Londyn za 10 ft. szt.	131.70	132.10
Paryż za 100 fr.	52.35	52.45

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men.	6.20	6.21
detto. pełnej wagi	6.20	6.21
Korona	—.—	—.—
20frankówka	10.53	10.54
Rosyjski imperyał	10.80	10.82
Talar związkowy	1.94	1.95
Srebro	129.25	129.75
Kurs korony w c. k. kasach	17 zł.	36 c.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 18. kwietnia.

	złr.	kr.
5% Metaliki	57	—
5% pożyczka narodowa	68	10
Losy z 1860 roku	80	40
Akcye banku wiedeńskiego	706	—
„ „ kredytowego	165	60
Londyn, 10 funtów szterlingów	132	20
Srebro	130	—
„ towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	6	23

DZIENNIK URZĘDOWY.

(719) Edict. (1)

Nro. 20803. Von dem Lemberger k. k. Landes- als Handelsgerichte wird dem, dem Wohnorte nach unbekannten Schame Langenas hiemit bekannt gemacht, daß Michael Bartel, Geschäftsmann aus Lemberg sub Nr. 130 St. wider denselben unterm 9. April 1867 Z. 20803 ein Gesuch um Zahlungsauflage über die Wechselsumme von 300 fl. öst. W. überreicht hat, worüber gleichzeitig die Zahlungsauflage erlassen wurde.

Da der Wohnort des belangten Schame Langenas unbekannt ist, so wird demselben auf seine Gefahr und Kosten der Hr. Landesadvocat Dr. Blumenfeld mit Substituirung des Hrn. Landesadvocaten Dr. Sermak zum Curator bestellt, dem Ersteren die obige Zahlungsauflage zugestellt, und hievon Schame Langenas mittelst vorstehenden Edictes verständigt.

Vom k. k. Landes- als Handelsgerichte.

Lemberg, am 10. April 1867.

(732) **Kundmachung.** (2)

Nro. 882. Von Seite der k. k. Genie-Direction wird bekannt gemacht, daß wegen Verpachtung der Marketänderei in der Maler-, Trompeter- und Arsenal-Caserne auf die Zeit vom 16. Mai d. J. und eventuell vom Tage der Uebernahme bis Ende December 1870 eine Offertverhandlung am 30. April 1867 um 10 Uhr Vormittags in der k. k. Militär-Bau-Verwaltungskanzlei (Nr. 116, Domherrngasse) wird abgehalten werden, allwo die schriftlichen, versiegelten Offerte schon früher, spätestens aber bis zur vorbesagten Stunde zu überreichen sind.

Die detailirten Bedingnisse können täglich zu den gewöhnlichen Amtsstunden in der obgedachten Kanzlei eingesehen werden, daher hier nur die wesentlichsten, auf die Verhandlung Bezug habenden Bedingungen angegeben werden:

1. Für die Ausübung des Marketändereigeschäftes (in allen drei Casernen zusammen genommen) ist zur Sicherstellung des hohen Aerars eine Caution von 50 fl. zu erlegen und dem Offerte beizuschließen.

2. Muß ein jedes mit einer 50 kr.-Stempelmarke versehene Offert mit dem Zeugnisse über die Solidität und Unternehmungsfähigkeit des Offerenten zur Uebernahme dieses Geschäftes belegt sein.

3. Der Anbot des jährlichen Pachtzinses ist in Ziffern und Buchstaben deutlich anzugeben.

4. Dem Offerte muß die Erklärung beigefügt sein, daß sich der Offerent den ihm bekannten, sowohl allgemeinen als speciellen Bedingungen in allen Punkten unterwerfen wolle.

5. Bei mehreren in Gesellschaft verbundenen Offerenten muß das Offert auch die Solidarverpflichtung dem hohen Aerar gegenüber enthalten.

6. Außer dem angebotenen Zinse hat der Ersteher die zur Reinigung der Zimmer, Gänge und Stiegen erforderlichen birkenen Kehrbesen und zwar:

Für die Maler-	Caserne .	32 Stück	monatlich,
„ „ Trompeter-	„ .	70 „	„
„ „ Arsenal-	„ .	50 „	„

dann die zur Fußboden-Waschung nöthigen Utensilien, als: Sand, Hadern und Strohkränze, eben so die Hadern zur Reinigung der jeweilig im Gebrauch stehenden Pilhal'schen Kochgeschiere beizustellen, und die äußere sogenannte ungeschlossene Beleuchtung der Gänge, Stiegen und Aborte, auf eigene Kosten zu besorgen.

Diese besteht in der Unterhaltung von

4 Stück ganznächtl. Lampen	in der Maler-Caserne,
21 „ „ „	„ „ Trompeter- „
6 „ „ „	„ „ Arsenal- „

7. Nachträglich einlangende Offerte, oder solche, in denen der Anbot nicht klar und deutlich gestellt ist, oder in denen sich auf den Anbot anderer Offerenten bezogen wird, werden nicht berücksichtiget.

Krakau, am 16. April 1867.

(727) **Kundmachung.** (2)

Nro. 5815. Bis einschließig 1. Mai 1867 können bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Tarnow Offerten auf eine zwölfjährige Pachtung der Brzosteker Religionsfonds-Güter überreicht werden.

Die ausführlichere Ankündigung darüber so wie die Pachtbedingungen sind bei der Finanz-Landes-Direction in Krakau und bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Tarnow einzusehen.

Von der k. k. Finanz-Landes-Direction.

Krakau, am 12. April 1867.

Obwieszczenie.

Nr. 5815. C. k. obwodowa Dyrekcya finansowa w Tarnowie przyjmuje do dnia 1go maja 1867 r. włącznie, oferty pisemne względem wzięcia w dzierzawę dóbr funduszu religijnego Brzosteckich na lat dwanaście.

Obszerniejsze obwieszczenie, warunki licytacyi i dzierzawy można przejrzeć w c. k. krajowej Dyrekcyi finansowej w Krakowie i w c. k. obwodowej Dyrekcyi finansowej w Tarnowie.

Z c. k. krajowej Dyrekcyi finansowej.

W Krakowie dnia 12. kwietnia 1867.

(760) **E d y k t.** (2)

Nr. 6228. C. k. sąd krajowy w Krakowie wiadomo czyni, iż na żądanie stron interesowanych przymusowa licytacya sumy 40.000 złp. w grubej srebrnej brzęcącej monecie zpn. na dobrach Prusy zahypotekowanej celem zaspokojenia sumy 2000 złr. w. a. zpn. p. Matyldzie hr. Koziebrodzkiej od p. Felixa Gaszyńskiego należącej na dniu 10. maja 1867 o godzinie 10. zrana w kancelaryi c. k. notaryusza p. Goebla pod warunkami edyktem z dnia 21. stycznia 1867 l. 23.583/866 w dzienniku urzędowym Nr. 38, 39 i 41 zamieszczonym ogłoszonemi przedsięwzięta będzie.

Kraków dnia 15. kwietnia 1867.

(715) **E d i c t.** (2)

Nro. 2342. Vom k. k. Kreisgerichte in Tarnopol wird hiemit bekannt gemacht, daß bei bereits erlangtem executiven Pfandrechte zur Einbringung der Wechselsumme von 178 fl. öst. W. sammt 6% Zinsen vom 2. Mai 1864, der Gerichtskosten von 5 fl. 87 kr. öst. Währ., der früheren Executionskosten von 3 fl. 37 kr. öst. W. und der gegenwärtigen Executionskosten von 9 fl. 91 kr. öst. W., die executive Feilbietung der zu Gunsten der Schuldnerin Taube Chuven ob der im Lastenstande der Realität der Eheleute Hersch und Rebeca Rozmarin Nr. 113-118 für Moses Chuven hypothecirten Summe von 600 S. R. inst. 18. pag. 204, n. 3 on. intabulirten Forderung von 600 Silber-Rubeln zu Gunsten des Gläubigers Schulim Landesberg in drei, am 24. Mai, 21. Juni und 18. Juli 1867, jedesmal um 9 Uhr Vormittags abzuhaltenden Terminen unter nachstehenden Bedingungen bewilligt und ausgeschrieben wird:

1. Zum Ausrufspreis wird der Nominalwerth der zu Gunsten der Taube Chuven intabulirten Summe von 600 Silber-Rubeln angenommen.

2. Jeder Kauflustige ist verbunden, 10% des Ausrufspreises, d. i. die Summe von 60 Silber-Rubeln als Angeld zu Händen der Licitations-Commission zu erlegen, welches dem Meistbietenden in den Kaufschilling ingerechnet, den übrigen aber nach der Licitation zurückgestellt werden wird.

Der Executionsführer wird vom Erlage des 10% Angeldes zwar nicht befreit, demselben jedoch freigestellt, gegen Intabulirung dieses Angeldes auf der feilzubietenden Forderung mitzubieten.

3. Der Bestbieter ist verpflichtet, den Kaufschilling sogleich nachdem der Bescheid, womit der diesfällige Licitationsact zur Wissenschaft des Gerichtes genommen sein wird, ihm zugestellt wird, gerichtlich zu erlegen, als sonst diese Summe auf Gefahr und Kosten des Käufers in einem einzigen Licitations-Termine veräußert und das Angeld zu Gunsten der Hypothekargläubiger für verfallen erklärt werden wird.

4. Die übrigen Licitationsbedingungen können in der hiergerichtlichen Registratur eingesehen werden und solche werden bei Beginn der Licitation Seitens der Licitations-Commission kundgemacht werden; — bezüglich der Steuern werden die Kauflustigen an das hierortige k. k. Steueramt gewiesen.

5. Sollte diese Summe in den ersten zwei Terminen nicht um den Ausrufspreis an den Mann gebracht werden können, so wird solche im dritten Licitationstermine unter dem Ausrufspreis um jeden Preis feilgeboten werden.

Von der bewilligten Feilbietung werden die Streittheile, Moses Chuven, Eigenthümer der mit der feilzubietenden Forderung belasteten Summe von 600 Silber-Rubeln; ferner die Hypothekargläubiger Eheleute Mechel und Neche Teichmann, Juda Wolf Steinwurzel, endlich alle diejenigen Hypothekargläubiger, welche nach dem 26. November 1866 an die Gewähr der feilzubietenden Forderung gelangen oder von der Feilbietung gar nicht oder nicht rechtzeitig verständigt werden sollten, durch den gleichzeitig in der Person des Hrn. Dr. Kozmiński mit Substituirung des Hrn. Dr. Delinowski bestellten Curator und durch Edict verständigt.

Tarnopol, am 11. März 1867.

E d y k t.

Nr. 2342. C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że po uzyskanym prawie egzekucyjnego zastawu w celu ściągnienia sumy wekslowej w kwocie 178 złr. a. w. wraz z procentami po 6 od sta od dnia 2. maja 1864, kosztów sądowych w kwocie 5 złr. 87 c. a. w., poprzednich kosztów egzekucyi w kwocie 3 złr. 37 c. a. w. i niniejszych kosztów egzekucyi w kwocie 9 złr. 91 c. a. w. przymusowa sprzedaż wierzytelności na rzecz dłużniczki Taube Chuven na sumie w stanie dłużnym realności małżonków Hersza i Rebeki Rozmarin l. $^{113}/_{118}$ na rzecz Mojżesza Chuven zahypotekowanej w kwocie 600 rubli sr. wedle inst. 18. pag. 204. n. 3. on. zaintabulowanej w kwocie 600 rubli srebrnych — na rzecz wierzyciela Szulima Landesberga w trzech w dniach 24. maja, 21. czerwca i 18. lipca 1867, każdą razą o godzinie 9tej przed południem odbyć się mających terminach pod następującemi warunkami się rozpisuje:

1. Za cenę wywołania ustanawia się wartość nominalna zaintabulowanej na rzecz Tauby Chuven sumy w kwocie 600 rubli srebrnych.

2. Każden chęć kupienia mający ma 10% ceny wywołania, to jest: kwotę 60 rubli srebrnych jako zakład do rąk komisyi licytacyjnej złożyć, który to zakład najwięcej ofiarującemu w cenę kupna wrachowanym, innym zaś licytantom zaraz po licytacyi zwróconym zostanie.

Prowadzącego egzekucyę nie uwalnia się wprawdzie od złożenia zakładu, jednakowoż pozostawia mu się wolność po zaintabulowaniu powyższego zakładu na sprzedać się mającej wierzytelności brać udział w licytacyi.

3. Najwięcej ofiarujący obowiązanym będzie cenę kupna zaraz po doręczeniu mu uchwały, która dotyczący akt licytacyi do wiadomości sądowej przyjęty zostanie, do sądu złożyć, ile że w razie przeciwnym powyższa suma na jego niebezpieczeństwo i koszt w jednym terminie licytacyi sprzedaną, a zakład na rzecz wierzycieli hypotekowanych za przepadły uznany zostanie.

4. Reszta warunków licytacyi mogą w tutejszosądowej registraturze być przejrzane, i takowe będą przy rozpoczęciu licytacyi ze strony komisyi licytacyjnej ogłoszone, względem podatków i ciężarów odseła się chęć kupna mających do tutejszego c. k. urzędu podatkowego i urzędu ksiąg gruntowych.

5. Gdyby przy dwóch pierwszych terminach powyższa suma za cenę wywołania sprzedaną być nie mogła, na ówczas takowa przy trzecim terminie licytacyi także niżej ceny wywołania za jaką bądź cenę sprzedaną będzie.

O dozwolonej sprzedaży zawiadamiają się strony spór wiodące, Mojżesz Chuven, właściciel sumy wierzytelności sprzedać się mającej obciążonej w kwocie 600 rubli srebrnych, dalej wierzyciele hypoteczni, mianowicie: małżonkowie Mechel i Neche Teichmann, Juda Wolf Steinwurzel, nareszcie wszyscy ci wierzyciele hypoteczni, którzyby po dniu 26. listopada 1866 do zabezpieczenia sprzedać się mającej wierzytelności weszli, lub którzyby o niniejszej licytacyi całkiem lub wcześnie zawiadomieni być nie mogli, przez kuratora w osobie p. adwokata Dra. Koźmińskiego z substytucyą p. adwokata Dra. Delinowskiego ustanowionego i przez niniejszy edykt.

Tarnopol, dnia 11. marca 1867.

(666) **E d y k t.** (3)

Nro. 587. C. k. sąd obwodowy Rzeszowski niniejszem wiadomo czyni, że dla Judy Elsnera z życia i pobytu niewiadomego celem uwiadomienia tegoż o zapadłej uchwale intabulacyjnej z 9. marca 1867 do l. 587, dozwalającej intabulacyę Michała Plapingera jako właściciela części realności pod Nrem. 55 w Rzeszowie położonej, postanowił p. adwokata Geislera za kuratora, zaś p. adwokata Reinera jego substytutem z poleceniem, aby praw nieobecnego Judy Elsnera bronił.

Rzeszów, dnia 9. marca 1867.

(700) **Ogłoszenie.** (3)

Nro. 149. C. k. sąd powiatowy w Krzeszowicach podaje do wiadomości, iż w dniu 4. maja 1867 o godzinie 10tej rano w Bolechowicach wydzierżawiony zostanie na lat 6 przez publiczną licytacyę młyn z gruntami do spadku po Jakóbie Kruku należący.

Wadyum wynosi 100 zł., a bliższe warunki i opis realności są w registraturze sądowej do przejrzenia.

Krzeszowice, dnia 10. kwietnia 1867.

(734) **E d i c t.** (1)

Nro. 6936. Vom k. k. Lemberger Landesgerichte wird der Helena Muchowiecka mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es habe wider dieselbe Freide Tenner Namens der minderj. Chaje u. Sophie Tenner wegen Extabulirung der Summe per 24 fl. vom Lastenstande der auf der Realität Nr. 591 $^2/_4$ und 197 $^2/_4$ sichergestellten Summe per 1400 fl. C. M., intabulirten Afterlast per 1000 fl. W. W. am 5. Februar 1867 z. Z. 6936 hiergerichts eine Klage angebracht und um richterliche Hilfe gebeten, worüber mit Beschluß vom Heutigen die Tagfahrt zur mündlichen Verhandlung auf den 13. Mai 1867 um 10 Uhr Vormittags festgesetzt wurde.

Da der Aufenthaltsort der belangten Helena Muchowiecka unbekannt ist, so hat das k. k. Landesgericht zu deren Vertretung und auf deren Gefahr und Kosten den hiesigen Hrn. Landes- und Gerichts-Advocaten Dr. Dzidowski mit Substituirung des Hrn. Landesadvocaten Dr. Rechen als Curator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtssache nach der für Galizien vorgeschriebenen Gerichtsordnung verhandelt werden wird.

Durch dieses Edict wird demnach die Belangte erinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen, oder auch einen andern Sachwalter zu wählen und diesem k. k. Landesgerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorschriftsmäßigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem sie sich die aus deren Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben wird.

Vom k. k. Landesgerichte.

Lemberg, am 9. März 1867.

(728) **Kundmachung.** (1)

Nro. 5521. Unter Bezug auf die hierortigen Kundmachungen vom 25. März und 11. April 1866 ZZ. 4940 und 6344 wird zur allgemeinen Kenntniß gebracht, daß die neue Rauchtabaksorte „Feinster türkischer Rauchtabak", in Blechbüchsen (Cassetten) verpackt, außer den Tabak-Magazinen in Rzeszow und Bochnia auch von jenen in Tarnow verschlissen wird.

Von der k. k. Finanz-Landes-Direction.

Krakau, am 11. April 1867.

Obwieszczenie.

Nro. 5521. Odnośnie do tutejszych ogłoszeń z 25. marca i 11. kwietnia do l. 4940 i 6344 podaje się do powszechnej wiadomości, że najprzedniejszy tytuń turecki w puszkach blaszanych sprzedaje oprócz magazynów tytuniowych w Rzeszowie i Bochni także i magazyn tytuniowy w Tarnowie.

Z c. k. krajowej dyrekcyi skarbu.

Kraków, dnia 11. kwietnia 1867.

(718) **E d y k t.** (1)

Nro. 71385. C. k. sąd krajowy Lwowski uwiadamia niniejszem Maryannę z Matkowskich Dąbrowskę z miejsca pobytu niewiadomą, iż brat jej przyrodny Alexander Faliński a właściwie Fałęcki dnia 10. grudnia 1865 bezpotomnie z tego świata zeszedł.

Wzywa się więc Maryannę z Matkowskich Dąbrowskę ażeby w przeciągu roku od dnia dzisiejszego się zgłosiła i deklaracyę do tego spadku podała, po upływie bowiem tego czasu pertraktacya spuścizny po Alexandrze Falińskim właściwie Fałęckim za pośrednictwem p. adwokata Klimkiewicza jako wyznaczonngo kuratora przeprowadzoną będzie.

Lwów, dnia 30. marca 1867.

(714) **Edikt.** (2)

Nr. 1923. Vom k. k. Kreisgerichte in Tarnopol wird hiemit bekannt gemacht, daß zur Einbringung der mit dem schiedsrichterlichen Urtheile vom 8. April 1856 ersiegten Forderung von 1400 fl. CM. oder 1470 fl. öst. W. sammt 5% Zinsen vom 1. Mai 1865, der Executionskosten von 12 fl. 2 kr. öst. W. und 40 fl. 1 kr. öst. W., nach dem die mit dem kreisgerichtlichen Bescheide vom 31. October 1866 Z. 13085 zur Feilbietung des dieser Forderung zur Hypothek dienenden, dem Solidarschuldner Moses Pinkas zw. N. Gelbard wie Dom. 2. pag. 241. n. 7. haer. gehörigen Viertheiles der Realität Nr. 7 in Tarnopol auf den 17. Jänner und 14. Februar 1867 ausgeschriebenen zwei Terminen wegen Ausbleibens von Kauflustigen fruchtlos verstrichen sind, die executive Feilbietung dieses Realitäts-Antheils in einem einzigen am 7ten Juni 1867 — 10 Uhr Vormittags abzuhaltenden Termine unter nachstehenden erleichternden Bedingungen bewilligt und ausgeschrieben wird:

1. Zum Ausrufspreise wird der gerichtlich erhobene Schätzungswerth von 3815 fl. 95 $^{15}/_{40}$ kr. österr. Währ. angenommen.

2. Jeder Kauflustige hat 5% des Schätzungswerthes, d. i. den Betrag von 191 fl. öst. W. als Vadium im Baaren zu Händen der Feilbiethungskommission zu erlegen, welches dem Meistbiethenden in den Kaufschilling eingerechnet, den Uebrigen aber gleich nach der Licitation zurückgestellt werden wird.

Sollte der Executionsführer selbst mitlicitiren wollen, so ist derselbe vom Erlage des Vadium frei, wenn er eine tabularmäßige Cautions-Erklärung über den Betrag von 191 fl. öst. W. ausgestellt, und dieselbe auf seiner ersiegten Forderung von 1400 fl. C. Mze. oder 1470 fl. öst. W. sammt 5% Zinsen grundbücherlich sichergestellt haben wird.

In diesem Falle wird ihm das Recht vorbehalten bleiben, diese seine ersiegte Forderung mit dem Kaufpreise nach Maß des Anbothes zu compensiren oder davon abzurechnen, und in Abschlag zu bringen.

3. Der Ersteher ist verbunden, den angebothenen Kaufschilling binnen 30 Tagen, vom Tage, an welchem ihm der den Feilbiethungsact bestätigende Bescheid zugestellt sein wird, an das Tarnopoler k. k. Depositenamt um so gewisser baar zu erlegen, als sonst eine Relicitation dieses ¼ Realitätsantheils auf Gefahr und Kosten des Käufers ausgeschrieben, und dieses in einem einzigen Termine um welchen Preis immer hintangegeben werden würde.

4. Die übrigen Licitationsbedingungen können in der hiergerichtlichen Registratur eingesehen werden und solche werden bei Beginn der Lizitation Seitens der Licitations-Kommission kundgemacht werden. Bezüglich der Steuern und Lasten werden die Kauflustigen an das hierortige k. k. Steueramt und an das Grundbuchsamt gewiesen.

Bei diesem Termine wird dieser Realitätsantheil auch unter dem Schätzungswerthe hintangegeben werden.

Hievon werden die Streittheile, ferner die Hypothekargläubiger Herz Freudmann, Hersch Peczenik, Czarne Weissmann, Aba Gelbard zu eigenen Händen, dann die Hypothekargläubiger Rebeca 1 Ehe Weg, 2. Ehe Gelbard geb. Luger, Moses Leib Margulies, und Reise Lea Margulies, so wie alle nach dem 7ten August 1866 an die Gewähr des feilzubiethenden Realitätsantheils gelangten oder von der Feilbiethung nicht rechtzeitig verständigten Hypothekargläubiger durch den in der Person des Hrn. Dr. Weisstein mit Substituirung des Hrn. Dr. Delinowski bestellten Curator und durch Edict verständigt.

Tarnopol, am 11. März 1867.

Edykt.

Nr. 1923. C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu niniejszem wiadomo czyni, że w celu ściągnienia wyrokiem polubowym z dnia 8. kwietnia 1856 wygranej wierzytelności w kwocie 1400 złr. m. k. czyli 1470 złr. w. a. wraz z procentami po 5% od 1. maja 1865 kosztów egzekucyjnych w kwocie 12 złr. 2 c. w. a. i 40 złr. 1 c. w. a. z powodu, że rozpisane uchwałą sądu obwodowego z dnia 31. października 1866 l. 13.085 do licytacyi czwartej części realności powyższej wierzytelności za hypotekę służącej do dłużnika solidarnego Mojżesza Pinkasa 2. im. Gelbarda jak dom. 2. p. 241 n. 7. har. należącej pod l. 7 w Tarnopolu położonej na dzień 17. stycznia i 14. lutego 1867 dwa termina z powodu niejawienia się chęć kupienia mających bezskutecznie upłynęły, publiczna sprzedaż powyższej części realności w jednym w dniu 7. czerwca 1867 o 10. godzinie przed południem odbyć się mającym terminie pod następującemi zwalniającemi warunkami się rozpisuje.

1. Za cenę wywołania ustanawia się wartość szacunkowa w kwocie 3815 złr. 95 $^{15}/_{40}$ c. w. a.

2. Każden chęć kupienia mający ma 5% ceny szacunkowej to jest: kwoty 191 złr. w. a. jako zakład w gotowce do rąk komisyi licytacyjnej złożyć, który zakład najwięcej ofiarującemu w cenę kupna wrachowanym, innym zaś licytantom zaraz po licytacyi zwróconym zostanie.

Jeżeliby prowadzący egzekucyę w licytacyi udział brać chciał, to będzie od złożenia zakładu na ten czas wolny, jeżeli wystawi tabularne oświadczenie kaucyi na kwotę 191 złr. w. a. i takowe na swej wygranej wierzytelności 1400 złr. m. k. czyli 1470 złr. w. a. wraz z procentami po 5 od sta zaintabuluje.

W tym razie przysłużać mu będzie prawo, powyższą swą wygraną wierzytelność z ceny kupna w miarę ofiarowanej kwoty zkompenzować lub od niej odrachować.

3. Nabywca jest obowiązany ofiarowaną cenę kupna w przeciągu dni 30 licząc od dnia doręczenia uchwały akt sprzedaży potwierdzającej do urzędu składowego w Tarnopolu tem pewniej w gotowiźnie złożyć, ile że w razie przeciwnym, relicytacya tej czwartej części realności na koszt i niebezpieczeństwo kupiciela rozpisaną i takowa za jakąbądź cenę kupna sprzedaną zostanie.

4. Reszta warunków licytacyi mogą w tutejszosądowej registraturze być przejrzane i takowe będą przy rozpoczęciu licytacyi ze strony komisyi licytacyjnej ogłoszone; względem podatków i ciężarów, odseła się chęć kupienia mających do tutejszego c. k. urzędu poborowego i urzędu ksiąg gruntowych.

W tym terminie powyższa część realności także niżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.

O czem się strony spór wiodące, dalej wierzycieli hypotecznych, mianowicie: Herca Freudmana, Hersza Peczenik, Czarne Weissmann, Aba Gelbard do rąk własnych, dalej wierzycieli Rebekę 1. ślubu Weg 2. ślubu Gelbard, Mojżesza Leib Marguliesa i Reyzie Lea Margulies, nareszcie wszystkich tych wierzycieli, którzyby po dniu 7. sierpnia 1866 do tabuli weszli, lub którzyby o niniejszej licytacyi wcześnie zawiadomieni być nie mogli, przez kuratora w osobie p. Dra Weissteina z substytucyą p. adwokata Dra Delinowskiego i przez niniejszy edykt zawiadamiają.

Tarnopol, dnia 11. marca 1867.

(701) **Edykt.** (2)

Nro. 2814. C. k. sąd obwodowy Tarnowski niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż na zaspokojenie wywalczonej prawomocnemi wyrokami tutejszego sądu z 13. marca 1861 l. 2493, c. k. sądu wyższego Krakowskiego z 28. października 1861 l. 9148 i Najwyższego Trybunału sprawiedliwości z 23. kwietnia 1862 l. 2337 przez dyrekcye huty żelaznej w Zakopanem przeciw Naftalemu Ratz i Fischlowi Ratz resztującej sumy 1549 zł. 56 c. wal. austr. z większej 1624 złr. 16 kr. m. k. czyli 1705 zł. 48 c. w. a. pochodzącej wraz z procentami po 6% od 22. lipca 1864 bieżącemi i kosztami egzekucyjnemi 23 zł. 32 c. i 30 zł. 86 c. w. a. publiczna sprzedaż jak lib. dom. 18, pag. 39, n. 1 i 3 haer. Fischla Ratza ⅔ części miejsca budowlanego pod Nrem. 10 na miejskim folwarku Infułackie w Tarnowie położonego i ⅔ części domu jednopiętrowego l. 293 oznaczonego, na temże miejscu zabudowanego, niemniej ⅔ części realności Nr. 275 na przedmieściu Zawale w Tarnowie położonej, wedle lib. dom. 19, pag. 23, n. 6 haer. tegoż Fischla Ratza własnych, w drodze egzekucyi w dwóch terminach, t. j. 20. maja 1867 i 24. czerwca 1867, każdą raza o godzinie 10tej z rana w tutejszym c. k. sądzie pod następującemi warunkami odbędzie się:

1. Powyższe ⅔ części miejsca budowlanego na miejskim folwarku Infułackie pod Nk. 10 w Tarnowie i ⅔ części domu na temże miejscu wystawionego, l. 293 oznaczonego, tudzież ⅔ części realności pod l. 275 na przedmieściu Zawale w Tarnowie położonej, będą sprzedane ryczałtem.

2. Za cenę wywołania stanowi się wartość szacunkową w kwocie 15.418 zł. 86⅔ c. w. a., przyczem jednak postanowionem zostaje, że te ⅔ części miejsca budowlanego tudzież realności w powyższych dwóch terminach tylko wyżej ceny szacunkowej lub za takowa sprzedane będą.

3. Chęć kupienia mający obowiązany jest złożyć przed rozpoczęciem licytacyi do rąk komisyi licytacyjnej jako wadyum sumę 1540 zł. w. a. w gotówce albo w obligacyach indemnizacyjnych galic. albo w listach zastawnych galic. albo w reszcie w zapisach długu państwa według kursu w ostatnim numerze Gazety Wiedeńskiej obliczyć się mających. To wadyum najwięcej ofiarującego do sądowego depozytu złożone, innym zaś współlicytantom zaraz po licytacyi zwrócone zostanie.

Resztę warunków licytacyi tudzież wyciąg gruntowy i akt ocenienia powyższych części realności w tutejszo-sądowej registraturze, zaś podczas licytacyi przy komisyi licytacyjnej przejrzeć można.

O rozpisaniu niniejszej licytacyi wszystkich wierzycieli hypotekowanych z miejsca pobytu wiadomych zawiadamia się do własnych rąk, zaś tych którzy z miejsca pobytu są niewiadomi lub którzyby po 15. stycznia 1867 do ksiąg gruntowych z pretensyami swemi weszli, lub którymby niniejsza uchwała lub też która z następujących uchwał dla jakiejkolwiekbądź przyczyny albo wcale nie, lub nie dość wcześnie wręczoną była, przez ustanowionego im tym celem kuratora w osobie p. adwokata Dra. Jarockiego z zastępstwem p. adwokata Dra. Hoborskiego i niniejszym edyktem.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 29. marca 1867.

(722) **Edict.** (2)

Nro. 3634. Vom k. k. Kreisgerichte wird hiemit bekannt gemacht, daß zur Hereinbringung der Wechselsumme von 320 fl. öst. W. sammt 6% Zinsen vom 30. Juni 1863, Gerichtskosten von 3 fl. öst. W., Executionskosten pr. 3 fl. 82 kr. und 3 fl. 50 kr. und der gegenwärtigen Executionskosten pr. 5 fl. öst. W. die executive öffentliche Feilbietung der, dem Salamon Wolf gehörigen, in Tarnopol sub CNr. 169 liegenden Realitätshälfte zu Gunsten der Mariem Schörer bewilligt und diese Feilbietung in zwei Terminen, d. i. am 23. Mai 1867 und 21. Juni 1867, jedesmal um 10 Uhr Vormittags bei diesem k. k. Gerichte unter nachstehenden Bedingungen in Vollzug gesetzt werden wird:

1. Zum Ausrufspreise wird der erhobene Schätzungswerth von 785 fl. 57 kr. öst. W. angenommen.

2. Jeder Kauflustige ist verbunden, 10% des Ausrufspreises als Angeld zu Händen der Licitations-Commission im Baaren- oder mittelst Staatspapieren oder galiz. ständischen Pfandbriefen nach dem Tagescurswerthe oder endlich mittelst Sparcassebücheln nach dem Nominalbetrage zu erlegen.

Die übrigen Licitationsbedingungen, so wie der Grundbuchsauszug können in der gerichtlichen Registratur eingesehen werden.

Hievon werden die Streittheile, dann die Hypothekargläubiger Leon Popiel, Mechel Brumer, Esthe Schramik und Jente Broch zu eigenen Händen, endlich alle jene Hypothekargläubiger, welche nach dem 18. Jänner 1866 an die Gewähr der feilzubietenden Realität gelangen sollten, oder denen der vorliegende Licitationsbescheid entweder gar nicht oder nicht rechtzeitig genug zugestellt werden könnte, zu Händen des Curators Hrn. Advocaten Dr. Frühling, welcher denselben unter Einem als solcher mit Substituirung des Hrn. Advocaten Dr. Delinowski bestellt wird, dann durch Edicte verständigt.

Tarnopol, am 27. März 1867.

(703) **Edict.** (2)

Nro. 914. Vom k. k. Bezirksgerichte in Dukla werden Alle, welchen zum Nachlaße des am 26. Juni 1866 in Myscowa ohne letztwilliger Anordnung verstorbenen gr. kath. Pfarrer Stefan Popowczak ein Erbrecht zusteht, aufgefordert, solches binnen Einem Jahre von dem untengesetzten Tage bei diesem k. k. Bezirksgerichte auszuweisen und die Erbserklärung anzubringen, widrigens die Verlassenschaft, für welche inzwischen der hierortige Gemeinde-Vorsteher Johann Ciechanowicz mit Substituirung des hiesigen Bürgers Bartholomäus Wodyński zum Curator bestellt ist, mit Jenen, die sich werden erbserklärt und ihren Erbrechtstitel ausgewiesen haben, verhandelt und ihnen eingeantwortet, der nicht angetretene Theil der Verlassenschaft, oder wenn sich Niemand erbserklärt hat, die ganze Verlassenschaft vom Staate als erblos eingezogen wird.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Dukla, am 25. März 1867.

Edykt.

Nro. 914. C. k. sąd powiatowy w Dukli wzywa osoby mające prawo do spadku zmarłego dnia 26go czerwca 1866 bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia Stefana Popowczak gr. kat. proboszcza z Myscowy, izby w przeciągu jednego roku, rachując od daty niniejszego edyktu, prawo spadkowe w tutejszym sądzie wykazały i spadek przyjęły, bowiem po upływie tego terminu masa spadkowa, której tymczasowym kuratorem przełożony gminy tutejszej p. Jan Ciechanowicz z zastępstwem tutejszego mieszczanina p. Bartłomieja Wodyńskiego ustanowiony został, tym tylko osobom, które prawa swe wykażą i spadek przyjmą, w częściach na nich przypadających przyznaną będzie, lub gdyby nikt praw do spadku nie uzyskał i do przyjęcia się zgłosił, masa spadkowa na rzecz skarbu przykazaną zostanie.

Z c. k. sądu powiatowego.

Dukla, dnia 25. marca 1867.

(707) **Licitations-Ankündigung** (2)

Nr. 4190. Von der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Sambor wird hiemit zur öffentlichen Kenntniß gebracht, daß bei derselben am 21. Mai 1867 in den gewöhnlichen Amtsstunden Behufs Veräußerung des als unbrauchbar ausgeschiedenen Scartpapier im beiläufigen Gewichte von 42 Zentner eine neuerliche Licitation mittelst schriftlicher Offerten unter den in der Licitations-Ankündigung ddto. 6ten März 1867 Zahl 2663 enthaltenen Bedingungen, die hieramts eingesehen werden können, abgehalten werden wird.

Von der k. k. Finanz-Bezirks-Direction.

Sambor, am 12. April 1867.

Ogłoszenie licytacyi.

Nr. 4190. C. k. Dyrekcya skarbu obwodowa w Samborze podaje do publicznej wiadomości, że na dniu 21go maja 1867 w zwykłych godzinach urzędowych powtórna licytacya przez oferty pisemne w celu sprzedaży zużytego i niepotrzebnego papieru w ilości prawie 42 cetnarów odbędzie się pod warunkami, zawartemi w ogłoszeniu licytacyi z dnia 6go marca 1867 do liczby 2663, które tutaj przejrzeć można.

C. k. dyrekcya obwodowa skarbu.

Sambor, dnia 12. kwietnia 1867.

(721) **Konkurs.** (2)

Nro. 1114. Posada Sekretarza przy urzędzie miejskim w Drohobyczu z roczną płacą 600 zł. w. a. jest do obsadzenia prowizorycznie z prawem stabilizacyi po upływie jednego roku.

Starający się o tę posadę zechcą swoje podania do 15. maja 1867 wnieść w właściwej drodze do urzędu miejskiego w Drohobyczu, zaopatrzone w dowody złożonego egzaminu prawniczego, dotychczasowej służby i znajomości języków krajowych.

Z Urzędu miejskiego.

Drohobycz, dnia 14. kwietnia 1867.

(687) **Concurs-Ausschreibung.** (3)

Nro. 558-Pr. Bei dem Lemberger k. k. Landesgerichte ist eine provisorische Gerichts-Adjunctenstelle mit dem Jahresgehalte von 525 fl. öst. W. erlediget.

Bewerber um diese Stelle haben ihre nach den in den §§. 16, 19 und 22 des Allerh. Patentes vom 3. Mai 1853, Nr. 81 R. G. B. enthaltenen Bestimmungen verfaßten Gesuche binnen 4 Wochen von der dritten Einschaltung in die Wiener Zeitung gerechnet, beim Präsidium des Lemberger k. k. Landesgerichtes einzubringen.

Vom k. k. Landesgerichts-Präsidium.

Lemberg, am 12. April 1867.

(733) **Edict.**

Nr. 11360. Vom Lemberger Landes- als Handelsgerichte wird kundgemacht, daß am 26. Februar 1867 das Recht des Philipp Ludwig Langenhan zur gemeinschaftlichen Zeichnung mit Adalbert Ludwig Linz und Theodor Philipp Bredt der Firma: „k. k. privil. Actien-Gesellschaft zur Zuckerfabrication in Galizien in Liquidation" in dem Handels-Register gelöscht wurde.

Lemberg, am 20. März 1867.

Doniesienia prywatne.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.